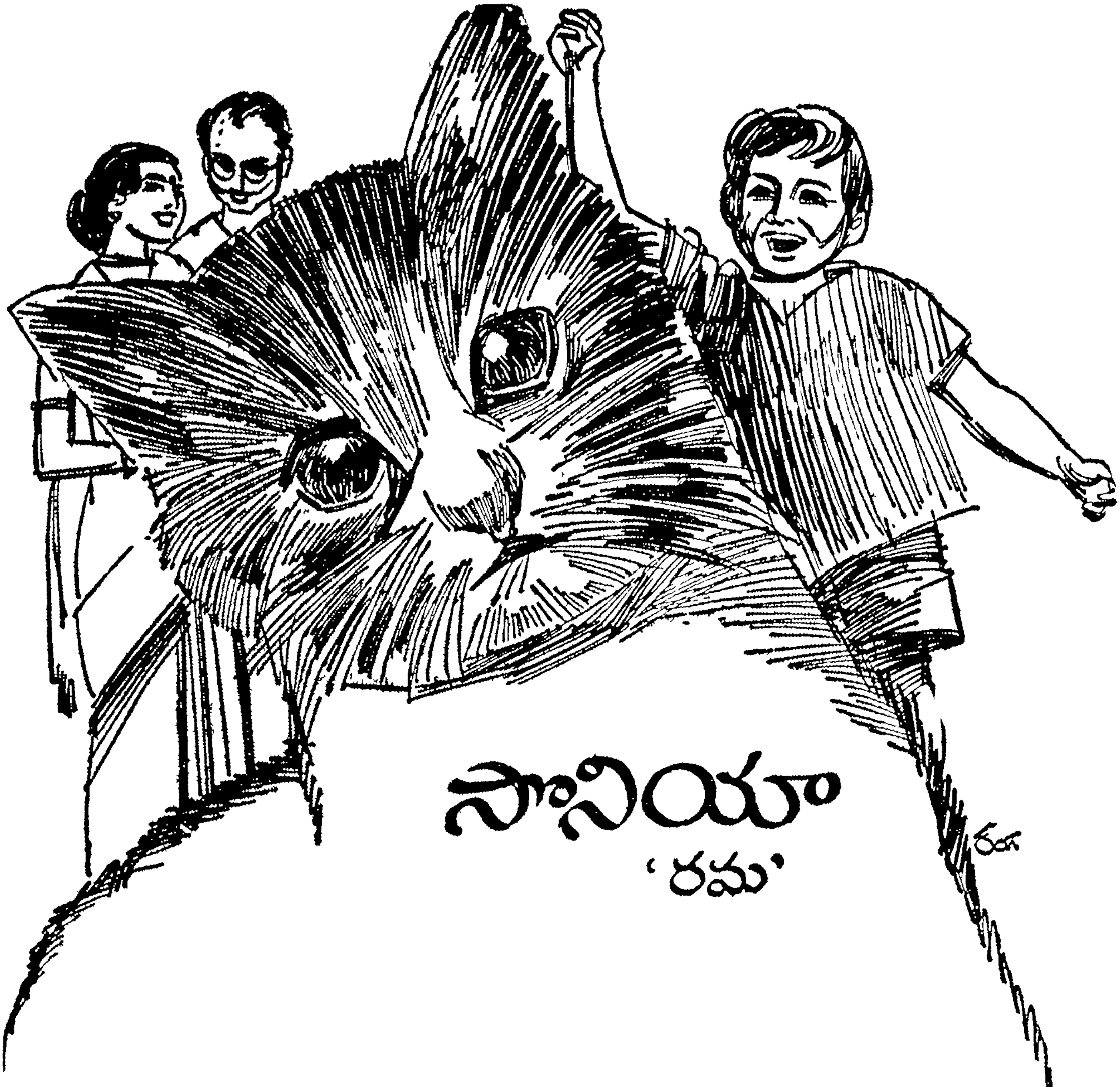

సోనియా

'రమ'

నా పేరు రాజీ. మా నాన్నగారు నన్ను రాజా అంటారు అమ్మ ముద్దొచ్చినప్పుడు బుజ్జి కన్నా అంటుంది మా అత్త—మామగారి పోర్షన్లో ఉన్నారులే వాళ్ళకి అసలు నా పేరే తెలియదు. ''ఏపే రేమిటిరా ?'' అని అడుగుతారు చెబితేనా అక్కడితో వూరుకోరు. ''మీ అమ్మ, నాన్నల పేర్లు ఏమిటిరా'' అని మళ్ళీ అడుగుతారు అమ్మకి నాన్నగారికి యింకో పేర్లుం ఉంటాయి! అమ్మ, నాన్నగారు అంతేగా! అదికూడ తెలియదు వాళ్ళకి. సరే మా సోనియాకి కూడ నా పేరు తెలియదు. తెలిసినా పేరుపెట్టి పిలవదు. దానికి మాట్లాడడమే రాదు. నేను బిస్కట్ తింటు న్నప్పుడు నాదగ్గర జాలిగా ని ''మ్యావ్'' అంటుంది. అదొక్కటే వచ్చును దానికి. ఇంకే మాటలే రాదు సోనియా అంటే పిల్లిపిల్ల దాని గురించి చెప్పనా ?

అది అసలు పుట్టువేళేదు మా యింటికి వచ్చింది ఒకరోజు అప్పటినుంచి మా యింట్లోనే ఉండిపోయింది ఆవేళ రాత్రి అన్నం తిన్నాక నేను కుర్చీలో కూర్చుని రేడియో తిప్పుతున్నాను. అది ఏమిటో పాడుతోంది దాంట్లోనుం లైటు వెలుగుతూంది ఓ ముల్లుంటుంది. అది అటూ యిటూ తిరుగుతూంటే బావుంటుంది దాన్నే నేను తిప్పుతున్నాను. నాన్నగారు పేపరు చదువు కుంటున్నారు. అమ్మ పడుకుని పుస్తకం చదువు కుంటోంది. అమ్మ ఎప్పుడూ అంతే! పుస్తకంలో బొమ్మలు లేకపోయినా చదివేస్తుంది సరే అప్పు డేమో నాన్నగారు ''ఏమిట్రా ఆ వెధవని''

22—వ పేజీ చూడండి

రేడియోదగ్గర్నుంచి యువతలకి రా అని కసిరారు నాకు భయమేసింది గబగబ వెళ్లి అమ్మ పక్కన పడుకుని కళ్లు మూసేసుకున్నాను అమ్మ నవ్వింది అప్పుడు నాన్నగారుకూడ నవ్వేసి వెళ్లి రేడియో తిప్పారు నేను తిప్పితే తిడతారు నాన్న గారేమో తిప్పచ్చా! ఇంతలో ఏదో అరుపు వినబడింది. కొంచెం ఆగి మళ్లీ వినపడింది ఏదో ఏడుస్తున్నట్లు నేను అమ్మవైపు చూసాను అమ్మ నాన్నగారివైపు చూసింది నాన్నగారు రేడియో ఆపేసి వెళ్లి తలుపుతీశారు నాకు భయమేసి అమ్మని గట్టిగా పట్టుకున్నాను తెల్లగా, నల్లగా ఉన్న చిన్నపిల్లి గబగబా లోపలికి వచ్చింది దూరాన కుక్కల అరుపులు వినబడ్డాయి "పాపం కుక్కలు తరుముతున్నాయిలా ఉంది అందుకనే ఇది యిలాగ పరిగెత్తుకువచ్చింది" అంటూ నాన్నగారు తలుపు వేసేశారు దాన్ని ఎత్తుకుని లోపలికి తీసుకవచ్చారు దానికి కొన్ని దెబ్బలున్నాయి. నాన్నగారు దెబ్బలకి మందురాసి ఒళ్లంతా దువ్వారు అమ్మ ప్లేటులో పాలు పోసి దానిముందుంచింది పిల్లిపిల్ల పాలన్నీ తాగేసి నాలికతో మూతి తుడుచుకుంది చాల బావుందిరా ఆ పిల్లిపిల్ల తెల్లటి ఒళ్లు అక్కడక్కడ నల్లటి మచ్చలు కళ్లు మెరుస్తున్నాయి తోక చుట్టుకుంటోంది నాకూ దానిని ముట్టుకోవాలనుంది కాని అది ఏమన్నా చేస్తుందేమో అని భయంగా ఉంది "బాబ్జీ, పిల్లిపిల్ల ఎంత ముద్దొస్తోందో చూసావా! మనం పెంచుకుందామా దీనిని" అంది అమ్మ "ఓ" అన్నాను యింకా అమ్మవెనకాల నుంచుని "భయంలేదురా. అదేం చెయ్యదు" అంటూ నా చెయ్యి పట్టుకుని నా చేత్తో దాన్ని దువ్వింది. అది కళ్లు మెల్లిగా మూసుకుంటూ "మ్యావ్" అంది ఇంక నాకు భయం తగ్గిపోయింది దానిని ఎత్తుకున్నాను, ముద్దుపెట్టుకున్నాను ఆరాత్రి అది నా పక్కమీదే పడుకుంది చలేస్తుందని దానికి కూడ కప్పాను.

మర్నాటి నుంచి నాకూ, దానికీ బాగా స్నేహమయింది అన్నమానం అదీ, నేనూ కలిసే ఉండేవాళ్లం. పొద్దున్నే నాతోబాటు దానినీ లేపేవాడిని నాన్నగారు దానికి "సోనియా" అని పేరు పెట్టారు నేనూ, సోనియా ఒక్కసారే పాలు తాగేవాళ్లం మేము అన్నం తినేటప్పుడే అమ్మ దానికి కూడ దాని ప్లేటు పెట్టి అన్నం పెట్టేది నేను బిస్కట్లు, చాకలేట్లు తింటే దానికి కూడ పెట్టేవాడిని. ఎప్పుడైనా సోనియాకి పెట్టకుండా ఏమైనా తింటే తల పైకెత్తి 'మ్యావ్' అనేది నా బంతి తోటి మేమిద్దరం ఆడుకునే వాళ్లం ఎప్పుడైనా నేను దాని తోక గిల్లితే సోనియాకి కోపం వచ్చేది తోక చుట్టుకుంటూ అమ్మ దగ్గరికి వెళ్లేది నామీద చాడీ చెప్పడానికి అప్పుడు అమ్మ దాన్ని ఎత్తుకుని ముద్దుపెట్టుకునేసరికి దాని కోపం పోయేది మళ్లీ నా దగ్గరికి వచ్చేసేది రాత్రిళ్లు అదీ, నేనూ ఒక పక్కమీదే పడుకునే వాళ్లం. అమ్మ ఎప్పుడేనా తనదగ్గర తీసుకెళ్లి పడుకోబెట్టుకున్నా రాత్రి ఎప్పుడో నా దగ్గరికి వచ్చేసేది

మేము సినిమాకన్నా, ఎక్కడికైనా వెళ్లే

సోనియా

8-వ పేజీ తరువాయి

టప్పుడు సోనియాని ఇంటిదగ్గరే ఉంచి వెళ్ళే వాళ్లం తిరిగి వచ్చేటప్పటికి దానికి కోపం వచ్చి ఉంటుందని నేను అనుకునేవాడిని. కాని సోనియా మమ్మల్ని చూడగానే అరుస్తూ చుట్టు తిరుగుతూ కాళ్లమీద కెక్కేది. అంటే తనని ఎత్తుకుని ముద్దుపెట్టుకోమని అర్థం ఇలాగే మేమిద్దరం అన్నమానం కలిసి ఆడుకుంటుండే వాళ్లం

ఓసారి మేము పండక్కి మా తాతగారి ఊరు వెళ్లాల్సి వచ్చింది పండక్కి రమ్మని రాశారుట మా తాతగారు రాజోలులే తాతగారి ఊరు ఏ పండక్కి అంటే సంకురాత్రికి సరే సోనియాని ఏం చేయడం అనుకున్నారు అమ్మా, నాన్నగారూ.

"పిచ్చ ఆస్పత్రినుంచి వచ్చిం తరువాత నేనెంత బాగుపడ్డానో చూశావా?" ఒక పెద్దమనిషి తన భార్యకు చెబుతున్నాడు. "సంవత్సరం క్రితం టెలిఫోన్ మ్రోగితే నేను అందుకుని సమాధానం చెప్పేవాణ్ణే కాను. ఇప్పుడు చూడు టెలిఫోన్ మ్రోగినా, మ్రోగక పోయినా టెలిఫోను అందుకుని సమాధానాలు చెబుతున్నాను!"

సి. కన్నయ్య (పెల్లూరు)

"తీసుక వెడదాం మనతో సోనియా లేకపోతే నేను ఎవరితో ఆడుకుంటాను?" అన్నాను నేను "కానండీ, లేకపోతే వీడు సోనియాకోసం బెంగ పెట్టుకుంటాడేమో పదిహేను రోజులదాకా రాముగా" అంది అమ్మ కాని నాన్నగారు ఒప్పుకోలేదు ఎందుకంటే తాతగారికి పిల్లులు, కుక్కలు అంటే యిష్టం లేదుట సరే, యింకేం చేస్తాం! పక్కింటి పిన్నిగారికి సోనియాకి కాస్త పాలు, అన్నం పెట్టండని చెప్పి సోనియాని ముద్దు పెట్టుకుని వాళ్లింట్లో వదిలి దానికి తెలియకుండా మేము వచ్చేసాం రైల్లో కూర్చుని వెళ్లిపోయే చెట్లూ, కొండలూ చూస్తూ నేను సోనియాని మర్చిపోయాను తాతగారి ఊరు చేరుకున్నాం. అక్కడ అత్తలు, బాబాయిలూ, తాతగారు, మామ్మ చాలామంది ఉన్నారు. అందరూ నన్ను ఎత్తుకుని ముద్దుపెట్టేసుకున్నారు, నేను అమ్మ వెనకాల వెళ్లి నుంచున్నాను అక్కడ నా అంత పిల్లలు నలుగురు ఉన్నారు వాళ్లందరి ముందూ నన్ను అలా ముద్దుపెట్టుకుంటే నాకు సిగ్గేసింది వాళ్లు నవ్వారు వాళ్ల పేర్లు తర్వాత తెలిసాయి ఇద్దరబ్బాయిలూ, యిద్దరమ్మాయిలూ — రవి, బాజ్జీ, పాప్లీ, సరూ వీళ్లు మా అత్తల పిల్లలుట

తర్వాత నేను వీళ్లతో జట్టు కలిసాను. రైలు బండి ఆట, ముట్టించుకునే ఆట ఆడుకునే వాళ్లం. మా పెద్దత్త ప్రతిరాత్రి మా అందరికీ రాజకుమారుడు, రాక్షసుడు కథలు చెప్పేది. తాతగారు పగలు మాకు చాకలేట్లు పెట్టి కబుర్లు చెప్పేవారు ఇలాగ నేను సోనియాని చాల వరకు మర్చిపోయాను అమ్మా, నాన్నగారూ "సోనియా, ఎలాగుందో!" అనుకునేవారు. అప్పుడు నాకూ జ్ఞాపకంవచ్చేది నేను కూడ రవి వాళ్లకి సోనియా గురించి చెప్పేవాడిని సోనియాని యిక్కడికి తీసుకొచ్చివుంటే వీళ్లందరికీ చూపించివుండేవాడిని. సోనియా నా దగ్గరే ఉండేది. ఎవరిదగ్గరికీ వెళ్లేదికాదు అప్పుడు నాకెంత గొప్పగా ఉండేది! రవి, సరు అందరూ తను చెప్పినట్లు విని సోనియాని ఎత్తుకోనిమ్మని అడిగేవారు వాళ్లని ఏడిపించి చివరికి తను సోనియాని యిచ్చివుండేవాడు సరు తన పాపాయి బొమ్మని ఎత్తుకుందికి ఇవ్వదుగా! అప్పుడు తను సోనియాని ఇచ్చేవాడు కాదు భలేగా ఉండేది. బొమ్మైతే నడవలేదు మాట్లాడలేదు తన సోనియా నడవగలదు. ఎంచక్కా మ్యావ్ అనగలదు మళ్లీ బిస్కట్లు అవీ తినగలదు అసలు తీసుకొచ్చుంటే తాతగారుకూడ ఏమి అనరు. మొన్నను అడిగానుగా "తాతగారూ మీకు పిల్లులంటే, కుక్కలంటే ఇష్టం లేదాండి" అని. ఆయన నవ్వి "మునుపు మేం పెంచుకునేవాళ్లం కుక్కని ఎందుకు అలా అడిగావు?" అన్నారు. అసలు నాన్నగారికేం తెలియదు సోనియాని తీసుకొచ్చుంటేనే బాగుండేది పాపం, యిప్పుడు దానికి అన్నం, పాలు పెడుతున్నారో లేదో పక్కింటి వాళ్లు అయినా బిస్కట్లు ఎవరు పెడతారు యిప్పుడు? దానితో బంతాట ఎవరు ఆడతారు పాపం!

ఓరోజు మేం మా మునుపు ఊరికి వెళ్లిపోవడానికి బయలుదేరాం అప్పుడు తాతగారు, మామ్మ, అత్తలు, బాబాయిలు అందరూ బొమ్మలూ, రూపాయిలూ, బిస్కట్లూ ఇచ్చారు. అందులో పెద్దత్త యిచ్చిన పిల్లిబొమ్మా, చిన్నత్త యిచ్చిన పాపాయిబొమ్మ సోనియాకి చూపించాలి. తర్వాత మేమిద్దరం దానితో ఆడుకోవచ్చు

మర్నాడు పొద్దున్నకి యింటికి చేరుకున్నాం ఇంటిముందు పడుకొని ఉంది సోనియా అంత దూరాన ఉండగానే పరిగెత్తుక వచ్చేది మునుపు. ఇప్పుడు బాగ కోపం వచ్చిఉంటుంది అన్ని రోజులు వదిలిపెట్టి వెళ్లామని అనుకుంటూ దగ్గరగా వెళ్లాను. "సోనియా" అన్నాను గబుక్కున కళ్లు తెరిచింది దాని కళ్లు మెరిసాయి, నీరసంగా "మ్యావ్" అంది, నేను దానిని ఎత్తు

తాజాగాను, సువాసనగాను ఉండును

పంకజ్ శాండల్

టాయిలెట్ సోప్

శరీరమును కోమలముగాను, అందంగానూ, విడుచుదనంగాను ఉంచును.

పంకజ్ సోప్స్ & ఆయిల్ మిల్స్, కొచ్చిన్

ఆంధ్రకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: కె. వి. నారాయణరావు & సన్స్, పి. బి. నెం 16, విజయవాడ-1

ఆహార లోటువల్ల మీరు నీరసించిపోతున్నారా?

ఆల్బో-సాంగ్ సేవించండి

దివ్యమైనది మరియు సామాన్య పోషక ఆహారమును పొదుపుగాను వైజ్ఞానికంగాను బలపరచును.

టీ, కాఫీ, పాలు, గంజి, పళ్ల రసం మొదలైనవాటితో కలిపితే ప్రీతికైన రుచిగలది. ఆల్బో-సాంగ్, శిశువులకు, ఎదిగే పిల్లలకు, చంటి బిడ్డ తల్లులకు, మెదడునుపయోగించే పనివారికి, వృద్ధులకు, బలహీనతకు, రక్తహీనతకు మరియు రోగ విముక్తులై కోలుకుంటున్న వారికి, దివ్యమైనబలవర్ధక ఆహారము.

చిల్లరగాను, టోకులుగాను దొరుకుచున్నది.

జె. అండ్ జె. డిషేన్

హైదరాబాద్

సోనియా

కుని ఇంట్లోకి తీసుకెళ్ళి సోఫాలో పడుకోబెట్టాను. నాన్నగారు జవానుని పంపించి పాలు తెప్పించారు. అమ్మ సోనియా ప్లేటులోనే పాలు పోసి పెట్టింది. పాలు తాగి ఎన్ని రోజులో అయినట్టు, పోసిన పాలన్నీ తాగేసింది. తర్వాత ఓ అర గంటకి తాగిన పాలు కక్కేసింది. నా బొమ్మలూ, చాకిలేట్లు చూపిద్దా మనుకున్నాను. కాని అమ్మ యిప్పుడు వద్దంది. సోనియాకి జ్వరం వచ్చిందట. తగ్గాక చూపించమంది. ఆ రోజంతా అలాగే పడుకునుంది, సోనియా. "ఇన్ని రోజులూ ఎవ్వరూ పాలూ పొయ్యలేదు. అన్నమూ పెట్టలేదు. అన్ని రోజుల తర్వాత యివాళ పాలు తాగేసరికి కక్కుకుంది. ఇవాళ అన్నం పెట్టకు. పాలే పొయ్యి" అన్నారు నాన్నగారు. అమ్మ పాలే పెట్టింది సోనియా ముందర. కాని సోనియా ముట్టుకోనైనా లేదు పాలని. బలవంతంగా తాగించా లనుకున్నా. అది తాగలేదు. రాత్రి కూడా అది కొంచెం కూడ పాలు తాగలేదు. దానిని రాత్రికి సోఫాలోనే పడుకోనిమ్మంది అమ్మ.

పొద్దున్న కాలికి ఏదో మెత్తగా తగిలింది. లేచి చూశాను. సోనియా నా కాళ్ళదగ్గర వచ్చి పడుకునుంది. మునుపటిలాగ నా దగ్గరికివచ్చి పడుకుంది కనుక జ్వరం తగ్గిపోయుంటుందనుకున్నాను. అమ్మనిపిలిచాను సోనియాకి జ్వరంతగ్గిపోయిందంటూ. లోపల కాఫీ చేస్తున్న అమ్మ పరుగెత్తుకు వచ్చింది. "సోనియా" అంటూ దువ్వింది. సోనియా కళ్ళు తెరవలేదు. ఇష్టం లేకపోతే ఒక్కసారి కళ్ళు తెరచి కోపంగా మూలిగేది. అలా కూడా చేయలేదు. అమ్మ సోనియాని కుదిపి చూసింది. అయినా లేవలేదు. అమ్మ నాన్నగార్ని పిలిచింది. నాన్నగారు వచ్చి అటూ, యిటూ కదిపి చూశారు, సోనియాని. ఎటు తిప్పితే అటు ఉండిపోయింది. మొహం చేతులతో కప్పేసుకుంటూ "చచ్చిపోయింది సోనియా" అన్నారు. నాకేం అర్థమవలేదు. "అమ్మా, సోనియాకి కోపం వచ్చిందేమో, మనం యింతకాలం వదలిపెట్టి వెళ్ళామని" అన్నాను. "అవునురా బాబ్జీ. మనమీద కోపంవచ్చి మనల్ని శాశ్వతంగా వదలి వెళ్ళిపోయింది." అంది అమ్మ ఏడుస్తూ. "సోనియాని మనమే చంపేశాం. మనం సంక్రాంతికి అక్కడకు వెళ్ళకపోయినా, లేదా మనం దానిని కూడ తీసుకవెళ్ళినా సోనియా చనిపోయేది కాదు. పోషణలేక చనిపోయింది" అన్నారు నాన్నగారు. తర్వాత మా జవాను సోనియాని ఎక్కడికో తీసుకోపోయాడు. చచ్చిపోవడం అంటే ఏవిటో నాకు తెలియదు. కాని సోనియా లేకపోతే నాకేం తోచేదికాదు. సోనియా మళ్ళీ మా యింటికి రాలేదు. సోనియాని తల్చుకుంటే ఏడుపు వచ్చేది. ఏ పిల్లి కనిపించినా సోనియా జ్ఞాపకం వచ్చేది. ఏ పిల్లి అయినా కనబడితే చాకలేటు యిద్దామని పిలుస్తేనే అది పారిపోతుంది. ఇంక నేను ఎవరికి చాకలేట్లు పెట్టను? ఎవరితో ఆడుకోను. సోనియాలాంటి మంచిపిల్లి యింక లే ★